

UJSÁG

Politikai napilap.

A vasutasok sztrájkja. Újabb részletek.

Budapest, április 20.

A szárnyaskerék megállott.

A vasuti alkalmazottak, mint reggeli lapunkban már jelentettük, elkeseredésükben sztrájkba léptek. A sztrájkot mint eszközt Láng Lajos kereskedelem-ügyi miniszter szankcionálta minisztersége alatt: kipróbálják hát most utódán a saját alkalmazottai. A felfüggesztések, a melylyel elrettentő példát akartak statuálni a hivatalnokok előtt, az ultima ratio fegyverét adták a jogaikért harcoló vasutasok kezébe.

Ma reggel már a világhistóriában páratlanul érdekes fejezetéhez értünk, a Máv. rabszolgáinak ügyéhez. Árván maradtak a pályaudvarok, az őrházak, a jelzőlámpák és minden eszközei a magyar vasuti közlekedésnek. Harminchatezer ember a táviró-diót egyetlen intésére, az ország minden részében kimondotta: megállítjuk az életet Magyarországon. Mert maga az eleven, lüktető gazdasági élet vesztegel e pillanatban a sztrájkoló vasuti hivatalnokokkal.

Fővárosi tudósítónk a következő részleteket jelenti az újabb eseményekről:

A forgalom szünetel.

A nyugati pályaudvarnál teljesen szünetel a forgalom. A keleti pályaudvarról négy vonatot indítottak ma reggel, de azok nem juthattak tovább Kelenföldre és Kőbányánál, mert ott már a sztrájkoló vasutasok kényszerítették a mozdonyvezető **mérnököt** is a leszerelésre.

A vasutasokat szállító vonatokat a végső állomás előtt megállították és azok onnan gyalog hosszú sorokban vonultak fel a fővárosba.

Dinamit a sineken.

A „Magyar Hírlap“-nak jelentik Szolnokról:

Az itteni állomáson dinamittal raktak le a sinek közé és a kolozsvári reggeli vonat érkezését revolverlövésekkel fogadták.

A kolozsvári pályaudvarról.

Ma reggel sem Budapest felé, sem Brassó felé nem indítottak vonatot. Az utasok itt rekedtek Kolozsváron, de természetesen sem a hírlapokat, sem a postai küldeményeket nem továbbíthatták.

Csupán a szamosvölgyi vasut vonatai indulhattak el, úgy hogy ezzel expediálták a Mezőségre szóló leveleket és hírlapokat is.

A kolozsvári állomáson remélik, hogy ma délben megindulhat a forgalom.

Budapesti tudósítónk ezzel szemben jelenti, hogy erre a kedvező alakulásra nincs semmi kilátás, mert a sztrájk óriási mértékben kifejlődött. A főváros tömve van az ország minden részéből odaérkezett vasutasokkal, kik között az elkeseredés óriási. Semmi esetre sem teljesítenek szolgálatot, mindaddig, míg kellő garanciákat nem nyernek arra, hogy helyzetük a memorándumban foglalt minimális kívánságok szerint rendeződik és hogy a mozgalom vezetői semmiféle bántódásban nem részesülnek.

A vasutigazgatóság.

Tudósítónk jelentése szerint a vasutigazgatóság egyáltalában nem volt elkészülve arra, hogy a strájk

ily fényesen van szervezve. Az volt a vélemény, hogy csak szorványos engedetlenségről lesz szó és az volt a remény, hogy azokkal könnyen elbánnak majd.

A kolozsvári üzletvezetőségénél.

Egy munkatársunk ma d. e. lenn járt a kolozsvári üzletvezetőség hivatalában. A hivatalok üresek, az íróasztalok elhagyottak. Maga az üzletvezető künn tartózkodik az indóháznál.

Egy-két hivatalnok sétál csupán, a többiek Budapesten vannak.

Az indóháznál.

Az indóház környéke nagyon népes. A munkások állanak csoportokba verődve és tárgyalják az ügyeket. Az indóház perronja előtti vágányon, egy megrakott teherkocsi vesztegel.

Schandl Mihály üzletvezető künn áll a perronon, tárgyal a nagyon mozgékony Pollák Lajossal.

Munkatársunk kérdést intézett: van-e remény a közlekedés megindítására és hogy milyen a hangulat.

Schandl üzletvezető szomorúan mondja:

— Nem tudunk semmit. Itt most mindenki összeesküvő a legelsőtől a legutolsóig.

Pollák Lajos főfelügyelő nagyon optimisztikus színben látja a helyzetet:

— Délnél indulunk! — mond-a munkatársunknak.

— Csöndes minden, nincs semmi baj, egész nyugodtan megirhatja.

Munkatársunk végig nézte a várótermeket. A II-ik osztályban néhány utas lézeng, a III-ik osztály zsufolva heverő és pihenő utasokkal. Várják az indulást. S talán nekik igazuk van, mert Pollák urék pucscsot terveztek. Erdemeket akartak szerezni és nem riadtak vissza az erőszaktól sem. De a sztrájkolók sem.

A puccs.

Alighogy munkatársunk eltávozott a pályaudvarról, $\frac{1}{2}$ 11 órakor indulásra beállítottak egy gyorsvonatot a brassói vonalra.

A mozdonyon **Dax** üzletvezető helyettes állott gépész-zubbonyban és sapkában, azzal az elhatározással, hogy elvezeti a vonatot. Az állomás-főnök, ki eddig kocsitolói szolgálatot teljesített, megadta a jelt a beszállásra a közönségnek. S **Pollák** ur — ki azt mondotta, hogy minden csendes — most már hangos volt.

— Beszállani Brassó felé — kiáltotta nagy buzgósággal.

De az összegyűlt vasuti munkások oda állottak a vonat elé.

— Nem engedjük! Szálljon le! Dinamítot hozunk! Felszedjük a sineket!

Ilyen és hasonló kiáltások hangzottak **Dax** felé, aki ősz szakállával még ebben az erőszakos helyzetben is tiszteletreméltó alak volt.

— Én teljesitem a kötelességemet! — ugymond.

— Nem engedjük! Felrobbantjuk a vonatot!

Igy kiáltottak az izgatott munkások, a kik most már félelmetesen összegyülekeztek a vonat előtt. S **Dax** engedett. Kénytelen volt engedni, ha csak nem akarta szerencsétlenségbe dönteni magát, az utasokat a felizgatott tömeggel szemben.

S **Pollák** urék belátták, hogy hasztalan minden erőlködés. S ennek a kísérletnek befejezésül néhány pillanat múlva lelkes éljenzés hangzott fel a mozdony körül. Akkor kibocsátották a gőzt a kazánból és eloltották a tüzet.

Reggel korán a fűtőházban levő munkások között megjelent **Pollák** úr és megindító hangon könyörgött, hogy indítsán el a vonatokat. De a munkások komolyan, nyugodtan azt felelték:

Nem teljesítünk szolgálatot!

Erre **Pollák** ur szerzett valahonnan egy pár embert és azokkal elment **Egry István** mozdonyvezető lakására s fenyegetésekkel akarta rábírni, hogy áljon szolgálatba. Az vonakodott, mire formálisan arószakkal cipeltette ki a vasuthoz. De ott már várták a többiek és így **Egryt** védelmükbe vették.

A rendőrség.

A rendőrség tétlenül nézte, hogy **Pollák** urék mint akarták a közönséget beültetni egy vonatba, amelyről tudhatták ha elindul: veszélyek várnak reá. Ha még innen el is mehetne az a vasut, kitudja mi történik vele a legközelebbi állomásig. Elhisszük, hogy **Pollák** uréknak nagyon kedves lett volna, ha azt jelenthetik Pestre:

— Nálunk nincs sztrájk! Mi mozgunk.

De arra nem gondoltak, hogy kockáztatják egy egész vonat és utasainak biztonságát. Hát jó lesz már megnyugodni abban: hogy itt sztrájk van. A leghatalmasabb és a legfélelmetesebb.

Egy kis figyelmeztetés.

Amint **Pollák** ur láthatja, nem sikerült a félrevezetése, melylyel munkatársunkat megnyugtatta. A jövőre nézve figyelmeztetjük, hogy az ilyen ügyekben is a bujkálás még

ilyen jelek arra a következtetésre juttatnak bennünket, hogy tényleg van mit takargatni a nyilvánosság előtt. Miért mondotta munkatársunknak, hogy minden csendes, nincs semmi intézkedés, mikor utána nyomban elakart indítani egy vonatot?

Az üzletvezető ur mindenestül megnyugodhatik: ha mindenki összeküvő is — **Pollák** ur nem az **Pollák** ur — mint szépen és hangzatosan mondani szokás — teljesíti a kötelességét. Mert így lehet csak érdemeket szerezni odafent.

Kétségbeesett kísérletek.

Délelőtt 11 órára **Pollák** felügyelő összehívta az alkalmazottakat és előadást akart tartani arról, hogy mik a következményei a sztrájk-nak. Egy üzletvezetőségi főellenőr, bement az iskolába és kinos jelenet támadt közte és **Pollák** között, akinek szemére vetette, hogy inkollegiálisan jár el.

Erre **Pollák** ur látva a helyzetet, nem folytatta megkezdett beszédét, mire az alkalmazottak szétoszlottak.

Az üzletvezető rendelete.

Az üzletvezető rendeletet bocsátott ki a következő tartalommal: — Felhívom önt, hogy azonnal jelenjék meg az állomáson.

Ezt az alkalmazottak tudomásul vették, mert ebben nem látnak sztrájktörést, s jót mulattak a rendeleten, mert hiszen úgy is minden alkalmazott ott tartozkodik az állomáson.

Felelős szerkesztő

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

Elsőrangú Könyv-nyomda.

Az erdélyi részekben legrégebb és legjobb hírnévnek örvendő Lyceum-könyvnyomdát **négy gyorsajtóval és a legmodernebb igényeknek megfelelő betű anyaggal** szereltem fel, úgy, hogy a könyvnyomda munkák izléses és szakszerű kiállítása tekintetében nemcsak a helyi és vidéki, hanem bármely elsőrangú fővárosi könyvnyomdával szemben is kiállok a legnemesebb versenyt.

Vidéki megrendelések a leggyorsab-

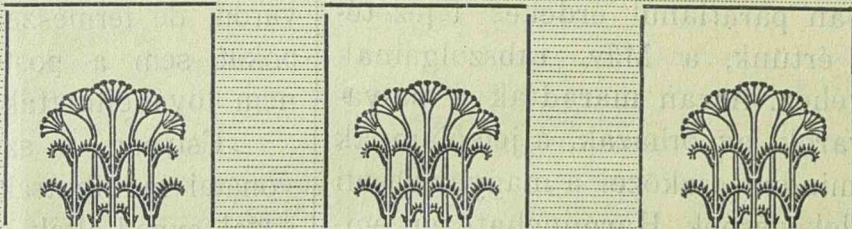
ban kifogástalanul eszközöltetnek.

A nagyérdemű közönség nagybecsü partfogását és bizalmát továbbra is kérem teljes tisztelettel

GOMBOS FERENCZ,

nyomdatulajdonos,
az „Ujság” kiadótulajdonosa.

Ujság kiadó-vállalat!

GOMBOS FERENCZ

Lyceum-könyvnyomdája Kolozsvárt,

Egyetem-utca 7-ik szám, róm. kath. Status épület.

Gyorsan, izléses és a legjutányosabb árban készít el bármilyen könyvnyomdai munkákat, ugymint: irodalmi műveket, tankönyveket, tudományos és irodalmi folyóiratokat, napi-, heti- és havi-lapokat, kereskedők és iparosok részére számlákat, körleveleket, üzleti- és pénztári-könyveket, árjegyzéket, falragaszokat, meghívókat stb.

Telefon 204. sz.

Telefon 204

